

200701352/1.

Datum uitspraak: 26 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/26448 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 26 januari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 januari 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

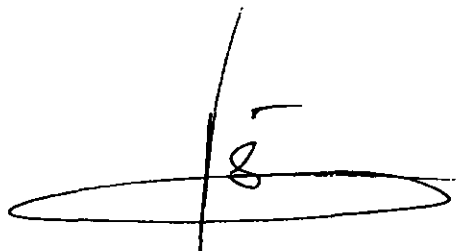
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 juni 2007

13-502.

Verzonden: **26 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Prod 1
II

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudig

nevenzittingsplaats Middelburg

UITSPRAAK

ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 06/26448
V

Inzake : , eiser,
gemachtigde mr. G. Jairam, advocaat te Rotterdam,

tegen : de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde mr. D.B. Deckers, medewerker bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst.

I. Procesverloop

Eiser verblijft sedert 30 september 2005 als vreemdeling in de zin van de vreemdelingenwetgeving in Nederland.

Op 17 november 2005 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Bij besluit van 2 mei 2006 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen.

Eiser heeft tegen dit besluit op 29 mei 2006 beroep ingesteld bij de rechtbank.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 12 december 2006. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig A. Nieuwland-Helou, tolk in de Arabische taal.

II. Overwegingen

1. Ingevolge artikel 29, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) - voor zover hier van belang - kan een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. (...)
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van

Reg.nr. AWB 06/26448

2

bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in samenhang met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge artikel 1 A van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 1951 (Trb. 1954, 88), zoals gewijzigd bij Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76) is van vluchtelingschap sprake in geval de betrokkene afkomstig is uit een land waarin hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging wegens zijn godsdienstige, levensbeschouwelijke of politieke overtuiging, zijn nationaliteit, dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of tot een bepaalde sociale groep.

2. Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag onder meer aangevoerd dat hij tijdens het bewind van Saddam Hussein verantwoordelijk was voor de oliedistributie in zijn woonplaats, (Noord-)Irak, en enkele omliggende plaatsen. Na de val van Saddam werd eiser in juli 2005 benaderd door enkele leden van de voormalige veiligheidsdienst en de Baathpartij en werd eiser gedwongen om met explosieven in zijn tankauto een aanslag te plegen op de aanwezige Amerikanen. Eiser heeft hieraan geen gehoor gegeven. Half augustus 2005 vond eiser een schriftelijk dreigement op zijn tankauto en rond 25 augustus 2005 is zijn tankauto in brand gestoken waarbij de chauffeur om het leven kwam. Eisers broer, die ook in de auto zat, is daarbij zwaar gewond geraakt. Eiser heeft verklaard dat zijn etnische afkomst, hij is Yezidi, de oorzaak is van zijn probleem; deze onderdrukte minderheidsgroepering kent geen rechten; daardoor kan eiser geen beschermen van de autoriteiten krijgen. Met de hulp van familieleden heeft eiser op 2 september 2005 zijn land van herkomst verlaten.

3. Verweerder heeft de aanvraag met verwijzing naar het bepaalde in het eerste lid van artikel 31 van de Vw 2000 afgewezen. Verweerder acht het niet aannemelijk dat eisers problemen het gevolg zijn van zijn etnische afkomst; veeleer zijn deze het gevolg van de vroegere werkzaamheden van eiser. Voorts acht verweerder het niet aannemelijk dat eiser vanwege zijn etniciteit geen bescherming van de huidige autoriteiten kan krijgen of van de aanwezige internationale troepenmacht. Eiser heeft hiertoe geen enkele poging ondernomen. Verweerder acht het evenmin aannemelijk dat eiser bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een door artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) verboden behandeling.

Nu voor Irak niet langer een categoriaal beschermingsbeleid geldt, komt eiser evenmin in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, aldus verweerder.

4. Eiser heeft hiertegen in beroep aangevoerd dat hij voldoet aan de criteria van het Verdrag van Genève. Met verwijdering naar het land van herkomst handelt verweerder bovendien in strijd met artikel 3 van het EVRM. Ten onrechte heeft verweerder het categoriaal beschermingsbeleid afgeschaft. De informatie van de brief die verweerder in dit verband op 20 januari 2006 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer heeft doen toekomen komt niet overeen met informatie uit andere bronnen. Eiser verwijst in dit verband naar een drietal uitspraken van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, van respectievelijk 16, 18 en 31 mei 2006, waarin de rechtbank heeft geconcludeerd dat de Minister zich onvoldoende

Reg.nr. AWB 06/26448

3

rekenschap heeft gegeven van het beleid dat wordt gevoerd in de ons omringende landen met betrekking tot de (verwijdering van) Iraakse asielzoekers. Eiser verwijst in dit verband bovendien naar brieven van Vluchtelingenwerk Nederland van 27 januari 2006 en van Amnesty International van 30 januari 2006. Zo blijkt onder meer uit de brief van Vluchtelingenwerk dat de Duitse autoriteiten Duldungen verstrekken aan Iraakse asielzoekers. En voor zover er sprake is van gedwongen verwijdering van Iraakse asielzoekers uit het Verenigd Koninkrijk beperken deze uitzettingen zich tot Noord-Irak, aldus eiser. Bij brief van 1 december 2006 heeft eiser vertalingen overgelegd van eerder bij de zienswijze ingediende stukken. Eiser maakt ter zitting melding van publicaties van Amnesty International, waaronder een stuk van 10 augustus 2006.

De rechtbank overweegt het volgende.

5. De rechtbank is allereerst van oordeel dat de door eiser op 1 december 2006 overgelegde stukken in de beoordeling kunnen worden betrokken, nu deze stukken door eiser ten tijde van de zienswijze zijn overgelegd en verweerder er dan ook rekening mee diende te houden dat er vertalingen zouden worden overgelegd.

6. De rechtbank is voorts met verweerder van oordeel dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij vanwege zijn etniciteit in de gestelde problemen is gekomen en dat de door hem ondervonden problemen eerder verband hielden met zijn werk als distributeur. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet voldoet aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag. De door eiser in beroep overgelegde vertalingen leiden niet tot een andere conclusie, nu deze stukken eerder een onderbouwing vormen van zijn relaas – welk relaas door verweerder niet in twijfel is getrokken – maar geen concrete onderbouwing voor zijn vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag.

7. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich derhalve terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde vrees voor vervolging heeft als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag.

8. Gelet op het voorgaande is naar het oordeel van de rechtbank evenmin aannemelijk geworden dat eiser bij gedwongen terugkeer naar Irak een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering, dan wel aan een onmenselijke of vernedrende behandeling of bestraffing zoals bedoeld in artikel 3 van het EVRM. Verweerder heeft dan ook terecht geen grond aanwezig geacht voor verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

9. Ten aanzien van eisers beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van het Vw 2000 overweegt de rechtbank dat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in de uitspraak van 22 november 2006, LJN: AZ3641, heeft overwogen dat er, gelet op het algemeen ambtsbericht van 27 april 2006 over Irak en de daaruit blijkende situatie in dat land, geen grond bestaat voor het oordeel dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de algehele situatie in Centraal-Irak dusdanig is veranderd dat wederom een beleid van categoriale bescherming dient te worden gevoerd.

De eerst ter zitting door eiser genoemde recente informatie van Amnesty International kan wegens strijd met de goede procesorde en gelet op het bepaalde in artikel 83 van de Vw 2000 niet bij de beoordeling worden betrokken.

Reg.nr. AWB 06/26448

4

10. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning.

11. Het beroep is ongegrond.

12. Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte kosten is de rechtbank niet gebleken.

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan en in het openbaar uitgesproken op **26 JAN 2007**
door mr. B.F.Th. de Roos, rechter, in tegenwoordigheid van mr. H.M.J. Slabbekoorn, griffier.

De griffier

De rechter

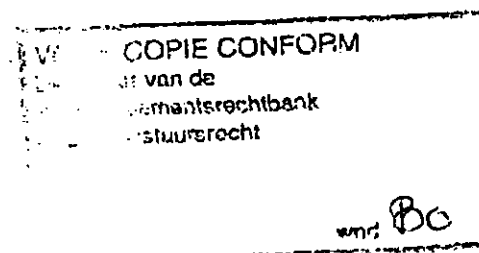
Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Afschrift verzonden op: **26 JAN 2007**

ADVOCATENKANTOOR JAIRAM

Aan Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Per telefax 070-365 13 80

Uw kenmerk: NW zaak
Ons kenmerk: 070020
Rotterdam, 22 februari 2007
Betreft: Appelrekest

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 FEB 2007	
ZAAKNR. 2007013521	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

van Iraakse nationaliteit, geboren op , wonende te Veldhoven, te dezer zake domicilie kiezend te Rotterdam aan het Middellandplein 2-A (3021 BR), ten kantore van zijn advocaat en procureur, Mr G. Jairam, die verklaart terzake bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het indienen van dit hoger beroepschrift.

1. Appellant heeft op 17 november 2005 een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Op die aanvraag is namens de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie op 02 mei 2006 afwijzend beschikt, welke beschikking op 03 mei 2006 aan de gemachtigde van appellant is verzonden.
2. Appellant heeft op 29 mei 2006 bij de rechtbank tegen de beschikking van 02 mei 2006 een beroepschrift ingediend. Namens de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie is op 8 september 2006 een verweerschrift ingediend. Het beroep is op 12 december 2006 ter openbare zitting van de rechtbank te Middelburg behandeld.
3. Bij uitspraak van 26 januari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het beroep tegen het besluit tot weigering van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht (produktie 1).
4. Appellant zal in het hierna volgende de grieven formuleren op basis waarvan appellant van oordeel is dat ten onrechte is besloten het beroep ongegrond te verklaren.

ADVOCATENKANTOOR JAIRAM

2

GRIEF I

5. Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 6 tot en met 8 geoordeeld dat 'eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij vanwege zijn etniciteit in de gestelde problemen is gekomen...", "dat verweerder terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde vrees voor vervolging heeft...." en dat evenmin aannemelijk geworden is dat eiser bij gedwongen terugkeer naar Irak een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering, dan wel aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing zoals bedoeld in artikel 3 van het EVRM.

TOELICHTING:

6. Blijkens de inhoud van het ambtsbericht van april 2006 is er sprake van een aanhoudend zorgwekkende veiligheidssituatie in grote delen van Centraal-Irak. Er kan worden gesteld dat het geweld in toenemende mate langs etnische, of religieuze lijnen loopt. Er zijn tientallen gewapende milities actief. Verder zijn er enige terroristische groeperingen aanwezig. In het huidige klimaat van wetteloosheid komt ook veel misdaad voor. De VN heeft de veiligheidssituatie als instabiel betiteld en benadrukt dat vooral willekeurige burgers het slachtoffer zijn van het geweld. De Iraakse veiligheidstroepen en de buitenlandse troepen zijn onvoldoende in staat de burgers bescherming te bieden. Mensenrechtenschendingen komen voor.
7. Er vinden veel aanslagen plaats gericht tegen Irakezen die zichtbaar samenwerken met de regering en /of de Multi National Force (MNF).
Vanwege de werkzaamheden van appellant in combinatie met zijn etniciteit is hij slachtoffer van persoonlijk op hem gericht aanslag geworden. Hij vreest voor vervolging vanwege zijn arbeidsverleden -gewerkt voor het regime van Saddam Hussein, vervolgens voor de huidige autoriteiten door zijn tankers aan hun ter beschikking te stellen- in combinatie met zijn etniciteit.
8. Appellant heeft overtuigend aannemelijk gemaakt vanwege werkzaamheden voor de regering en /of de MNF een gegronde vrees voor vervolging dan wel onmenselijke behandeling te hebben, waartegen geen bescherming kan worden geboden.
De Iraakse veiligheidsorganisaties en de MNF bleken veelal onvoldoende in staat bescherming te bieden aan

ADVOCATENKANTOOR JAIRAM

3

burgers. Functionarissen van de Iraakse veiligheidsorganisaties en de MNF zijn zelf veelvuldig doelwit geweest van aanslagen (zie pagina 18 ambtsbericht april 2006).

GRIEF II

9. Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 9 een beroep gedaan op de uitspraak van 22 november 2006, LJN AZ3641 van de Raad van State en geoordeeld dat er geen grond bestaat voor het oordeel dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de algehele situatie in Centraal-Irak dusdanig is veranderd dat wederom een beleid van categoriale bescherming dient te worden gevoerd.

TOELICHTING:

10. Zowel ex-tunc als ex-nunc beoordelend had de rechtbank niet tot deze oordeel kunnen komen. Het rechtsgevoel van het volk heeft zich inmiddels geopenbaard, hetgeen heeft geleid tot toezegging van de minister aan de Tweede kamer om geen Irakezen uit te zetten. "Ik zeg uw Kamer toe om, in afwachting van de kabinetsreactie, de in de voornoemde moties bedoelde vreemdelingen, voor zover niet behorend tot de groep waarop de toezegging van 13 december ziet, op gelijke wijze te behandelen mits betrokkenen niet op grond van Verordening EG/343/2003 kunnen worden overgedragen aan een andere EU-lidstaat" (produktie 2).
11. Wellicht ten overvloede verwijst appellant uw college naar de brief van 22 januari 2007 aan minister Hirsch Ballin waarin Amnesty pleit voor invoering van een categoriaal beschermingsbeleid voor Irak. De situatie in Irak is volgens Amnesty dramatisch verslechterd. Dagelijkse vallen ongeveer honderd burgerslachtoffers. Drie miljoen Irakezen zijn ontheemd geraakt of gevlucht. Ook gelet op art. 15 (c) van de Kwalificatierichtlijn van de EU is categoriale bescherming voor Irak geïndiceerd.
12. Amnesty wijst ook uitzettingen naar Noord-Irak af, omdat de situatie daar nog niet stabiel is en er geen sprake is van bestendige vrede. Amnesty wil verder van de minister weten of in 2006 Irakezen zijn uitgezet naar Irak.

ADVOCATENKANTOOR JAIRAM

4

13. Tenslotte heeft Amnesty grote zorgen over bepaalde groepen Irakezen, waaronder Palestijnen, Irakezen die werken voor de MNF en voormalige leden van de Bath partij en in een bijlage bij de brief gaat Amnesty uitvoerig in op (eerdere) correspondentie met de minister over het afschaffen van het categoriale beschermingsbeleid en op de veiligheidssituatie (produktie 3).
14. Het geweld doet zich, net als in de vorige verslagperiode, overwegend voor in het midden, maar ook in bepaalde delen van het noorden en zuiden van het land. Het geweld concentreert zich in (de omgeving van) Bagdad, Falluja, Ramadi, Samarra, Baquba (de soennietische driehoek), Tikrit, Kirkuk en Mosul (zie pagina 16 ambtsbericht april 2006).

GRIEF III

15. Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat "de eerst ter zitting door eiser genoemde recente informatie van Amnesty International kan wegens strijd met de goede procesorde en gelet op het bepaalde in artikel 83 van de Vw 2000 niet bij de beoordeling worden betrokken".

TOELICHTING:

16. Appellant heeft ter zitting verwezen naar openbare stukken van Amnesty International. Verweerder die de veiligheidssituatie in een land beoordeeld en daarop haar beleid baseert dient geacht te worden alle terzake dienen relevante informatie in een zorgvuldige beoordeling te hebben meegenomen. Indien verweerder ter zitting aangeeft bepaalde publikatie niet te kennen en een beroep doet op procesorde, geeft zij daarmee aan een onzorgvuldige oordeel gevormd en terzake niet deskundig te zijn. Het wordt juist van verweerder verwacht dat zij alle op het land van herkomst betrekking hebbende documenten te kennen.

ADVOCATENKANTOOR JAIRAM

5

REDENEN WAAROM

Appellant zich wendt tot u Edelachtbare College met het eerbiedig verzoek:

- de beslissing van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittinghoudende te Middelburg, van 26 januari 2007, te vernietigen en opnieuw rechtdoende het beroep alsnog gegrond te verklaren en met vernietiging van de beslissingen van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

namens Appellant

Mr G. Jairam

Bepaaldelijk gevolmachtigde.

